

Opplegg for åpne cellegrupper – IMI-kirken

Uke 8, 16. – 22.2. 2009

Info:

- Ledersamling onsdag kl 19 – 21 for ledergruppene fra misjonale fellesskapene som møtes på søndagene (ut av huset)?
- Medlem i IMI Kirken? Medlemskurs søndag 29. mars kl. 19-21 i kafeen på IMI.
- Agapehelg for menn og kvinner på Vaulali: 20. – 22. mars

Velkommen

(2 min)

Åpningsbønn

Invitere Den Hellige Ånd å komme, lede samlingen og møte hver enkel person.

(2 min)

Tilbedelse

Ta tid til å fokusere på Gud, prise, takke og tilbe han for det han er og det han gjør. For konkrete forslag, se artikkelen ”Tilbedelse i cellegrupper” i Ressursperm for cellegruppeledere eller på nettsiden under ”Lederforum”.

(6 min)

Vitnesbyrd/Bli kjent

Del korte vitnesbyrd om hva som har skjedd siden sist. Hva skjer med dem vi ber for? Er det aktuelt å invitere noen med i cellegruppen?

Nye grupper kan også bruke denne tiden for å bli litt bedre kjent med hverandre ved å bruke en "ice-breaker".

Se liste med forslag til ice-breakers i Ressursperm for cellegruppeledere eller på nettsiden under ”Lederforum”.

(10 min)

Undervisning og diskusjon

JESUS I MØTE MED MENNESKER Den lamme Mannen - Markus 2:1-12

INNLEDNING.

I denne fortellingen møter vi tre hovedaktører.

1. Jesus
2. Vennene til den lamme og
3. Den lamme.

Vennene visste at vi må bare få han til Jesus, koste hva det koste vil. Den lamme lot dem bære han, og var med på galskapen. Og Jesus som tar imot. Som ser enkeltmennesket i mengden. Som kommer med nåde og sannhet og tar imot.

Dette er en fantastisk historie. Der Jesus akkurat har begynt sin Guds rike forkynnelse. Kanskje de 4 har møtt Jesus, kanskje de bare har hørt om han. Men de visste i alle fall en ting: Vi må bare få Kjell til Jesus. Han har vært lam så lenge og dette må vi bare få til.

1. VENNENE

Jeg begynner med de som bar, for de kjenner vi oss kanskje mest igjen i. Jeg har bestemt meg for å gi de navn. Cato, Nils, Åge og Kåre.

Her møter vi fire menn som har et **hjerter** for et annet menneske, **tillit** til at Jesus kan forandre og lot denne tillitten bli **synlig i handling**.

For det første så møter vi en gjeng som ikke er redde for å skille seg ut.

De tar og bærer en mann med seg ut i gata på en bære, klatrer opp på et tak, for det er fullt inne i huset. Og ikke nok med det, men de tar og bryter opp taket og firer han ned. Og jeg skal love deg at det koste for de å gjøre noe slik. Det er jo ikke særlig politisk korrekt å bryte opp et tak. Men de var opptatt med en ting, og det var å få vennen til Jesus.

Hvorfor i all verden var de opptatt med det? Å få han til Jesus? Jo de må jo ha fått tak i noe.. sett noe.. opplevd noe... De hadde tro, og jeg vil at den tro de viser skal utfordre oss. De måtte jo tro at Jesus var relevant for denne mannes liv. Og de måtte tro at Jesus kunne forandre han. Jeg tror de trodde at Jesus var veien sannheten og livet. Og vi får her demonstrert et liv der Jesus er Herre i livene til de 4 mennene.

Det som jeg kjenner utfordrer meg i forhold til de 4 er at Troen er større en frykten.

Det er det som ofte hindrer meg i mitt liv. Jeg har nok en god porsjon tro, men i gitte sammenhenger så merker jeg at motløsheten og frykten binder meg. Som å be for naboen, redd de skal synes slik og slik om meg, og eks. ut på gata.

Jeg tror jeg har identifisert de største frykten i livet mitt i møte med Guds rike, og en livsstil der vi lever ut troa. Og det er tre ting: Jeg er redd for å miste ansikt, redd for at gode venner vil snu meg ryggen for nå har det "bikka", og redd for at folk skal synes jeg er naiv, en svermer, du er jo ikke nedpå jo da med tåa en gang. Og jeg kjenner i møte med livet, naboer og venner som ikke tror, er det dette jeg kjemper med, og som styrer meg.

Men så kjenner jeg at jeg vil mer, jeg vil ikke la frykten hemme meg. Og det er da slike historier som denne lamme mannen utfordrer meg på og komme ut av det som jeg synes er trygt og inn i Guds virkelighet. Og når jeg møter frykten i livet, ikke lar meg stoppe, så merker jeg at den også avtar. Og troen overvinne frykten. Og det har det tydeligvis på mange områder gjort for disse guttene også. Vi kan velge å overvinne frykten ved å møte den.

En annen ting som jeg tenker på i møte med de som bar, er at Jesus var i byen den dagen.

De visste kanskje at de har bare den muligheten. Og de handlet på den. Jeg tror vår svakhet i møte med det er jo at Jesus er der alltid for oss. Han er der hver dag, og vi kan i møte med det bli passive. Vi vurderende og avventende, og vi venter på den rette anledningen. Og vi står i fare for å gå glipp av en masse muligheter. For Jesus er der jo imorra også. En viktig setning: Be aware of the "suddenlies" of God. (Det som plutselig dukker opp) Jeg tror vi går glipp av mange slike daglig. Vi er opptatt med vårt, tør ikke følge innskyttelsen, eller venter på steintavlene i posten.

De hadde som sagt en tro at Jesus kunne forandre liv. De bar han til Jesus i håp om at han kan helbrede.

Og jeg bare elsker det forbildet de er for meg i møtet med det.

Guds ord er ord til beina våre, og ikke til hodet. Det er et handlingens ord. Gud kaller oss til å handle på hans ord. Og i den sammenheng har jeg tatt noen valg i livet som gjør at jeg har det mye bedre med troen min.

1. 1+1= ikke 2. Gud er ikke matte. Kan ikke forstå han.
2. Nå ser vi stykkevis og delt, når jeg møter han skal jeg forstå fullt og helt. Står det om i 1 Kor 13:9-10 Egil talte første søndag i Januar, og sa, det handler ikke først og fremst å gripe Jesus, men å bli grepet av ham. Og det har talt veldig til meg.
3. Når han gikk på jorden, la han hendene på mennesker og ba for dem. Og det står at alle ble helbredet. Han kaller oss til å legge hendene på de syke, og han er ansvarlig for resultatet.

Som jeg sa, la disse 4 mennene utfordre og oppmuntre oss i det at de hadde et hjerte for vennen sin, de hadde tillit til at Jesus kunne forandre og lot denne tilliten bli synlig i handling.

Og som sagt så tenker jeg at jeg har så mange slike muligheter i livet mitt, men griper de ikke. Av og til pga frykt, av og til fordi jeg er egoistisk, bryr meg ikke nok om andre, nok med meg og mitt. Og det er inn i det at jeg blir så inn i natta inspirert av disse 4. De bare gjør det. Cut the crap, get going, let's do it. **Jeg blir inspirert av troen, frimodigheten og radikaliteten, omsorgen og det fryktløse...**

Blir nok først og fremst mest inspirert av det fryktløse.

2. DEN LAMME

Den lamme:

- 1, lot seg bære
- 2, hadde venner som brydde seg
- 3, måtte ydmyke seg/svelge stoltheten

Som jeg sa innledningsvis, må vi anta at han lot seg bære. Og det er en utfordring til oss.

Lar vi oss bære av andre. Tør vi vise svakhet, be om hjelp, si dette klarer jeg ikke. Det kan faktisk være mye vanskeligere å be om hjelp, enn å hjelpe.

Jeg tenker også på å ligge der på båra, og bli firet ned et tak. Stakkar, han kan ikke ha følt seg videre lur. La oss sette oss i hans situasjon. Vi ligger der, blir båret, og det er kanskje for så vidt greit, men så begynner det, opp på taket, gjennom et lite hull, da lager faktisk et hull i taket på et hus... Men han lot seg bære, ydmyke og måtte svelge en god del stolthet.

Det som er viktig for meg i møte med denne mannen er at ja han hadde venner som brydde seg, men han hadde også kommet til et punkt i livet hvor han hadde svelget unna en god del stolthet, og lot seg ydmyke. Og der har ganske enkelt lyst å utfordre deg. Tillater du andre å bære deg når du har det tøft eller trenger hjelp?

Det kan være vanskelig å la andre bære. For vi er i et samfunn der lykke, være vellykket, se bra ut, fint hus etc er veldig viktig. Og man forventes å ha kontroll.

Om finanskrisa har nådd deg med høye renter, kanskje usikkert på jobb etc. holder du det for deg selv, skammer deg over at du ikke får endene til å møtes, eller deler du det på cellegruppa og får forbønn...

Om du ikke får til matten, får du noen til å hjelpe deg, eller sitter du alene, og til slutt hopper av studiet?

Når ting er tøffe, du sliter i relasjoner, det er tøft hjemme med ungene, du får vite at mamma og pappa kommer til å skille seg, blir du hjemme og bærer det alene, eller går du på cellegruppa og sier dette er så vanskelig for meg, kan dere be og støtte meg? Jeg tror det er like viktig å la seg bære som å bære andre.

Jesus sier i Gal 6:2, bær hverandres byrder.

Husk at vi er her sammen for andre, og sammen for hverandre.

Jeg har lyst til at du som kjenner på dette tar mot til deg og lar noen bære deg. Ta et oppgjør med stolthet og kanskje skam og la deg bære.

3. JESUS

Teksten blir for meg et veldig sterkt møte med Jesus sitt hjerte for mennesker, og hans evne til å forandre liv.

Hvorfor skulle de ta han til Jesus, for da kan han kjenne Jesus.

Jesus ser mennesket i mengden, han ser ikke bare mengdene. Han rakk ut hånden og gav den lamme den beste helbredelse han noen gang kan få, nemlig helbredelse av sjelen. Frelse. Og Cato, Åge, Nils og Kåre hadde nok ventet helbredelse. Men Jesus møtte dem med tilgivelse for syndene. Og det er det største et menneske kan motta. For vår synd skiller oss fra Gud, men det gjør ikke vår sykdom og plager.

Jeg liker så godt den setningen som sier, når han kom ned taket, så ser Jesus troen deres, og han sier dine synder er tilgitt. Tenk deg om vi var der. Satt der inne med selveste Jesus, hadde fått plass, og var in with the BIG guys.. jeg ville tenkt dette:

Goodnight. Snakk om å gå over grensen. Det går faktisk ikke an å bryte opp et tak, og fire ned en mann på den måten. Tenk på de som bor her, huset er jo ødelagt. Sånt gjør man jo bare ikke, her går grensa. Men Jesus møter dem ikke med ”beklager, men dette er et sosialt avvik, dere kan ikke ødelegge dette taket”. Nei han bringer frelse til den lamme mannen. Gir han den beste helbredelse han noen gang kan få, nemlig frelse av sjelen. Og for meg er det bare det ultimale bilde på hvordan Jesus er. Full av omsorg, nåde og godhet.

Han ser menneskene, ikke at de gjorde noe inni natta rart.
Jesus er opptatt med en ting, og det er å kalle mennesker til seg.

I Jes.53:5 står det at han kom for å frelse og helbrede. For å bære alt på seg. Og det var det Jesus gjorde.

Jesus er en som vi kan bære mennesker til, men vi kan også gå til han sjøl.
Og uansett om vi gir eller får, trenger vi å komme til Jesus. Alt liv fra oss går utifra hjerteforholdet til Jesus.

Jesus kaller oss til å leve et liv der vi setter andre først. Men han lar oss ikke gå tomhendte eller alene. Vi skal få gi videre av det som han har gitt oss. Jesus kaller oss til å leve et liv der vi skal få gi av vår overflod.

Joh. 10:10, Jesus sier at jeg har kommet for at dere skal ha overflod av liv.

Når Jesus kaller oss til å gå ut, skal vi få gå med det liv som han har gitt oss først. Han kaller oss, og lokker oss alltid til å leve nær hans hjerte. Og vi er aller først kalt til å være barn.

La oss bli inspirert av denne historien. Til å tro at Jesus kan forandre liv, gjennom oss. Og tro at hans hjerte er så stor og utvidet som vi bare ikke kan forstå og fatte. Og jeg bare elsker det at Gud sender oss til å være noe for andre, samtidig kaller han oss nært til sitt hjerte og gir oss det vi trenger og bare vil være med oss fordi vi er hans. Og jeg elsker den balansen av å være, gi, få, bli strukket og kalt inn til ham.

Elementet av at vi skal alle bli strukket, og bæret. Og komme tilbake til Jesus igjen og motta.

Utfordring:

Jesus kaller deg inn til hans hjerte, i det å bli bæret, og i det å bære andre.

Det er ikke sikkert at problemet vårt først og fremst er at vi mangler tro, men at troens motpoler har fått for stor makt i våre liv. Jeg har selv sett i livet mitt hvordan disse kreftene har fått ha stor makt i livet mitt. Jeg hadde mer enn nok å forholde meg til andre kristne og hadde i alle fall ikke plass til naboen. Men jeg har tatt aktive valg i livet, og som et resultat av det, har troen vokst og frykten avtatt. Og det beste av alt er at Gud setter meg mer og mer fri. Det er ikke noe jeg skal krampaktig gjøre, men noe Gud gjør når vi gir han rom.

Spørsmål til samtale:

1. Hva er viktigst for meg i dag: å bære noen til Jesus eller å bli bæret selv?
2. Hva er det som utfordrer meg eller hindrer meg fra å bære noen til Jesus eller å la meg bli bæret til ham?
3. Hva kan jeg gjøre med dette i uken som kommer?

(20 min)

Forbønn

Be for hverandre i grupper. Bruk forbønnsmodellen. **Be også for mennesker på våre bønnelister.**

Forbønn for misjonærer og konfirmanter:

Vi oppfordrer cellegruppene til å be regelmessig for våre misjonærer. Hver uke vil vi be for de samme som vi ber spesielt for på gudstjenesten. **Denne uken ber vi for familien Köker i Kambodsja som nettopp fikk sitt andre barn.**

(15 min)

Avslutning

Husk å planlegge viktige ting som ligger foran, slik som Godhetsprosjekter..

(5 min)